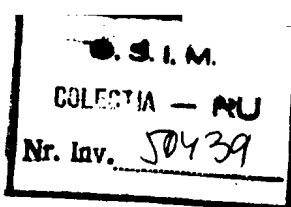

CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIE

OFICIUL DE STAT
PENTRU
INVENȚII ȘI MĂRCI

Grupa : 4

(11) **DESCRIEREA INVENȚIEI 90489**

(61) Complementară la invenția nr. :	
(21) Dosar nr. : 114358	
(22) Data înregistrării : 24.04.84	
(30) Prioritate convențională :	(51) Int. Cl. ³ : A 61 B 5/16
(32) Data :	
(33) Țara :	
(31) Certificat nr. :	
(45) Data publicării : 30.01.87	

(71) Solicitant :

ing. Cojocaru Constantin,
medic Celan Eugen,
București

(72) Inventator :

ing. Cojocaru Constantin,
medic Celan Eugen,
București

(73) Titular :

Ministerul Apărării Naționale,
București

(54) **Metodă pentru determinarea direcției unor
surse de semnale radiestezice, prin mijloace de biolocație**

1

Invenția se referă la o metodă pentru determinarea direcției unor surse de semnale radiestezice, prin mijloace de biolocație.

Este cunoscut fenomenul de biolocație, constând în punerea în evidență a unor surse generatoare de semnale radiestezice cu ajutorul unei tije în **Y** ținută de operator la ambele capete libere și plasată într-un plan orizontal sau cu două tije sau bare în **L**, ținute fiecare în câte o mână și dispuse paralel într-un plan orizontal. În momentul când operatorul se află în zona de semnale radiestezice, tija în **Y** efectuează o rotație în plan vertical, în timp ce tijele **L** efectuează o deplasare unghiulară convergentă sau divergentă. Atunci când semnalul provine de la o țintă navală aflată în imersiune sau submersiune, bisectoarea unghiului format de cele două tije **L** ce se deplasează sub influența semnalului radiestezic generat de țintă, indică direcția la țintă.

Menționăm că direcția la unele dintre ținte poate fi stabilită chiar și atunci când acestea se află dincolo de linia orizontului. Natura cîmpului fizic ce provoacă semnalul radiestezic nu este cunoscută încă. Metodele clasice de loca-

2

lizare a țintelor prin biolocație de pe nave sau ambarcațiuni prezintă însă dezavantajul că nu pot efectua discriminarea unui semnal radiestezic provenind de la o sursă sau țintă aflată — față de poziția operatorului — la verticală, comparativ cu o alta aflată la distanță pe orizontală.

Scopul invenției este micșorarea duratei de căutare a sursei de semnal radiestezic, cum ar fi, navele, epavele, submarinele etc.

Problema pe care o rezolvă invenția este determinarea direcției unor surse de semnale radiestezice prin mijloace de biolocație și localizarea acestora.

Metoda conform invenției înlătură dezavantajul de mai sus, prin aceea că folosește participarea a doi operatori radiestezici care țin în mâini niște tije similare în poziție orizontală, în așa fel încît planurile lor anatomice mediane să fie perpendiculare, pentru țintele plasate în submersie la verticala celor doi operatori, tijele acestora intersectîndu-se concomitent, unghiular, în timp ce nava pe care se află operatorii se deplasează pe direcția sursei de semnal radiestezic.

Se dă în continuare un exemplu de realizare a invenției, în legătură și cu

figura, care reprezintă schița poziției celor doi operatori radiesteziști, în vederea determinării surselor, conform metodei.

Metoda pentru determinarea direcției unor surse de semnale radiesteze prin mijloace de bioloație, conform invenției, presupune participarea a doi operatori radiesteziști 1 și 2, care țin niște tije 3 în L sau similare, în poziție orizontală, în așa fel încît planurile lor anatomice mediane să fie perpendiculare.

Conform metodei, pentru țintele plasate în submersie la verticala celor doi operatori 1 și 2, tijele 3 ale acestora se vor intersecta concomitent unghiular, în timp ce nava pe care se află operatorii 1 și 2 se deplasează.

Pentru sursele de semnale radiesteze dispuse la distanță față de cei doi operatori 1 și 2, tijele 3 ale operatorului 1 se vor menține permanent încrucișate, bisectoarea unghiului format de tijele 3 indicînd direcția la țintă.

Tijele 3 ale operatorului 2 se vor intersecta numai în momentul în care nava în deplasare îl va situa pe operatorul 2 cu fața spre sursa de semnal radiesteze.

În acest moment, sursa de semnal radiesteze este localizată.

Corecția unei deplasări a navei către sursa de semnal radiesteze care se detectează se face după bisectoarea unghiului tijeilor 3 ale operatorului radiesteze 1.

Pentru localizarea țintelor submerse aflate la verticala operatorului, operatorii 1 sau 2 pot folosi și numai o singură tijă 3. În acest caz, a doua tijă 3 este suplinită de celălalt braț al operatorului 1 sau 2, întins orizontal paralel cu tija 3 ținută într-o mînă. Sub influența semnalului radiesteze, tija 3 se deplasează unghiular spre brațul întins orizontal.

Atunci cînd sînt folosite două tije 3, pentru anihilarea efectului semnalului radiesteze, degetele inelare ale mîinilor ce string tijele 3 se îndreaptă astfel încît vîrfurile acestora să ajungă în contact susținut.

Ca urmare, se produce o „șuntare” a semnalului, tijele 3 rămînd în poziția paralelă inițială.

Metoda conform invenției prezintă următoarele avantaje :

— micșorează durata de căutare a sursei de semnal radiesteze, cum ar fi, epavele, submarinele și, în general, țintele submerse ce depășesc mult posibilitățile tehnice actuale ;

— permite localizarea surselor de semnal radiesteze dispuse la suprafață, cum ar fi, navele din fibre de sticlă, bărci din lemn sau cauciuc, plute etc., ce nu pot fi depistate prin mijloacele tehnice moderne.

Reven dic ă ri

1. Metodă pentru determinarea direcției unor surse de semnale radiesteze, prin mijloace de bioloație, caracterizată prin aceea că, în scopul micșorării duratei de comutare a sursei de semnal radiesteze, cum ar fi, navele, epavele, submarinele etc., folosește participarea a doi operatori radiesteziști care țin în mîini niște tije similare în poziție orizontală, în așa fel încît planurile lor anatomice mediane să fie perpendiculare, pentru țintele plasate în submersie la verticala celor doi operatori, tijele acestora intersectîndu-se concomitent, unghiular în timp ce nava pe care se află operatorii se deplasează pe direcția sursei de semnal radiesteze.

2. Metodă, conform revendicării 1, caracterizată prin aceea că, pentru sursele de semnale radiesteze dispuse la distanță față de cei doi operatori, tijele unuia din operatorii radiesteziști sînt poziționate în direcția de deplasare a navei spre țintă, iar tijele celui de-al doilea operator se află într-un plan perpendicular față de primul.

(56) Referințe bibliografice

Lucrarea *The U.S. Marines Learn to Dowse* din *The Divining Hand* de Christopher Bird Ed. E.P. Dutton, New York, 1978

Președintele comisiei de invenții : ing. Iancu Ștefan

Examinator : ing. Ofmanski Cornelia

90489

(51) Int. Cl.³: A 61 B 5/16

